

Jorden forøges med nogle Tønder Land; Beboelseslejligheden er der, Stalden og Laden er der ogsaa, de skal blot udvides en Smule, og det koster ikke særlig store Penge. Og Forøgelsen af Jorden vilde betyde, at i hvert Fald en stor Del af de Husmænd, som nu er nødsagede til at gaa til andre for at tjene en Del af det, der skal til for at skaffe Føden til Familien — vel at mærke, hvis de overhovedet kan faa noget at bestille paa det Sted, hvor de er —, vilde faa Mulighed for gennem selvstændig Beskæftigelse at skaffe Føden til Familien, og samtidig kunde ogsaa Familiens Medlemmer faa et Arbejdsfelt. Begge Dele vilde være af stor Betydning. Tillige vilde derved Arbejdsmarkedet blive aflastet, idet en Del vilde komme i selvstændig Stilling, uden at det vilde koste ret meget. Pengene skal jo da forrentes, og derfor betyder Udgiften ikke saa meget; det gælder blot om, at Pengene skaffes til Veje, saa faar man dem ogsaa forrentet.

Da jeg nu hører, at Lovforslaget skal i Udvalg, vil jeg haabe, at det maa blive Genstand for en velvillig Behandling, og at der kan komme et Resultat ud af Arbejdet, som kan være til Gavn for det hele Folk og ikke mindst for den arbejdende Klasse. Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Frøkjær: Det foreliggende Lovforslag, Forslag til Lov om Erhvervelse af Jord til Oprettelse eller Udvidelse af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v., gaar jo ud paa at erhverve Jord i den Udstrækning, som det er paakrævet. Den foreslaas i Lovforslaget erhvervet paa 3 forskellige Maader. I § 2 i Lovforslaget staar der, at Statens Jordlovsudvalgs Medlemmer hver i sin Landsdel skal holde Øje med, naar der kan faas Jord til Købs, og dernæst foranledige, at saadan Jord erhverves til en billig Pris. I § 3 staar der, at hvis en Ejendom paa mindst 8 Tdr. Hartkorn eller mindst 40 ha søges sat til Tvangsauktion, skal vedkommende Foged melde det til Landbrugsministeren, og Landbrugsministeren skal saa gøre Jordlovsudvalget opmærksomt paa, at denne Ejendom er til Tvangsauktion. Det var de to Maader, hvorpaa man efter Lovforslaget skulde erhverve Jord. Den tredje Maade omtales i § 4, hvor der staar,

at Jord kan af Staten eksproprieres fra større Ejendomme. De to først omtalte Maader at erhverve Jord paa kan vi fra vor Side forhandle om at gaa med til, men den tredje Maade, Erhvervelse af Jord gennem Ekspropriation, kan vi paa ingen Maade gaa med til. Vi mener, at det vilde være et alt for stærkt Indgreb i Ejendomsretten at gaa til Ekspropriation, og vi mener, at vi skal holde os til Grundlovens Bestemmelse om, at der kun maa foretages Ekspropriation, naar Almenvellet kræver det. Vi mener ikke, at en saadan Fremgangsmaade er nødvendig, og selv om den var nødvendig, vilde vi ikke krænke Ejendomsretten; vi vil paa ingen Maade yde vor Medvirkning til Ekspropriation for at skaffe Jord til mindre Landbrug. Det ærede Medlem, som talte sidst (Jensen [Aale]), syntes jo, at denne Maade at skaffe Jord paa var den allerbedste, for saa skulde Jorden nok blive sat til den virkelige Værdi. Men det er jo ikke Ejeren selv, der vurderer Jorden til Grundskyld, det er Vurderingsraadene, og man ved jo ikke, om Vurderingsraadene vil sætte den til den virkelige Værdi — der er jo Forskel paa, hvorledes Jorden vurderes. En Mand har sit Hjem, det holder han af, og han vil blive ved at beholde det, og derfor har det for ham maaske meget større Værdi, end der kan faas ud af Jorden. Hvis nu hans Nabo kom i Tanker om, at han vilde have noget af denne Jord, skulde han altsaa have Lov til at ekspropriere noget af Jorden. Nej, vi mener, at man skal holde paa Ejendomsretten, og vi kan ikke yde vor Medvirkning til at vedtage § 4.

Den højtærede Landbrugsminister sagde i sin Fremsettelsestale, at naar det drejede sig om at skaffe Beskæftigelse til Landets Befolkning og derved afhjælpe Arbejdsløsheden, maatte man blandt Midlerne i første Række utvivlsomt nævne en stærkere Udstykning af den danske Jord. Det er maaske ikke saa underligt, om den højtærede Landbrugsminister mener, at man i første Række bør udstykke Jorden for at afhjælpe Arbejdsløsheden, men jeg tror dog ikke, det er det, det i første Række kommer an paa. Jeg holder ligesom Landbrugsministeren paa — hvad han sagde længere henne i sin Tale —, at det ikke er i Landbruget, der er stor Arbejdsløshed, det er i Industrien, men derfor vil vi alligevel være med til at